

Pernille Frahm (SF):

Ja, det ville jo ikke være helt i overensstemmelse med sandheden, hvis jeg gik op og takkede for den gode behandling, beslutningsforslaget fra SF har fået; men jeg skal da alligevel takke for den debat, det har givet lejlighed til at vi fik.

Jeg vil nu prøve at kommentere nogle af de enkelte ordføreres bemærkninger til forslaget. Til boligministeren vil jeg bare sige, at det er jo rigtigt, at forslaget også er et beskæftigelsesforslag, og jeg er da enig i, at man ikke bare skal lave boligbyggeri for beskæftigelsens skyld alene. Men det er jo heller ikke hensigten med forslaget; hensigten var, at man måske kunne slå to ubehagelige fluer med ét smæk, og det synes jeg da ikke der er noget forkert i. Det synes jeg tværtimod godt man kan fremhæve.

Til fru Sonja Mikkelsen vil jeg sige: Ja, SF mangler tålmodighed, det er ikke nogen hemmelighed. Det er vi ikke de eneste der gør, vi er ikke de eneste, der er utålmodige. At fru Sonja Mikkelsen så giver tilsagn om, at man i Socialdemokratiet vil overveje SF's virkemidler, hvis det viser sig, at tingene ikke går, som man har tænkt sig, og det bliver nødvendigt at kigge på området endnu en gang, kan jeg kun være meget tilfreds med, og det vil jeg afvente med spænding. Jeg tror faktisk, at det vil gå sådan, at vi bliver nødt til at kigge på området igen.

Til fru Pernille Sams vil jeg sige, at jeg er utrolig glad for, at fru Pernille Sams sagde, at vi er så uenige, som vi kan blive, for det kan vi kun være enige i. Men til gengæld kan jeg slet ikke forstå, at fru Pernille Sams spørger, hvorfor man skal øge det støttede boligbyggeri, når vi kun har dårlige erfaringer med det. Man kommer herop og fortæller, at vi har tomme boliger i det almennyttige boligbyggeri, og fremhæver det som et særligt problem. Det er omkring 1 promille af boligerne, der står tomme, og i forhold til, hvad der står tomt på det private boligmarked, synes jeg, det er småtteri-er. Jeg synes nærmest, det er fantastisk, at det er så lidt, der står tomt, i betragtning af, hvor dyrt det nu er mange steder at komme ind i de almennyttige boliger.

Og så alt det her vås om det frie valg. Jeg synes altså, at når nogle ordførere går herop og argumenterer for, at vi her i Folketinget skal foretage os så lidt som muligt, for at folk kan få et frit valg ude i virkeligheden, os er det langt

væk af, at de ikke har nogen som helst fornemmelse af, hvordan den virkelighed ser ud. Der er ikke tale om et frit valg lige nu. Førtidspensionister får f.eks. ikke mulighed for at omsætte deres penge i ejerboliger, fordi de har svært ved at få lån i kreditforeningerne. Vi havde tidligere i dag en lang debat om kreditforeningernes vilje til at investere og låne folk penge, og det synes jeg er endnu et eksempel på, at især for visse mennesker visse steder vil det være meget vanskeligt at foretage det såkaldte frie valg.

Og så var der spørgsmålet, om der er et offentligt tilskud til det private boligmarked. Jamen det er der da. Rentefradraget er da et offentligt tilskud. Det er da et tilskud lige ned i folks lommer til cykelkøb, bilkøb og privat forbrug, og hvad man ellers har lyst til at bruge penge til, men det er da sandelig også et offentligt tilskud til boligkøb. Det kan fru Pernille Sams da ikke benægte. Men forudsætningen for, at man kan få det, er jo altså, at man har en indkomst, der er stor nok til, at man kan låne nogle penge, og det er jo altså her, det frie valg fortoner sig lidt i tågerne.

Til fru Bodil Thrane vil jeg sige, at Ølgaard-rapporten fremhæver altså også, at vi ikke følger med behovet lige nu. Vi er bagud, hvis vi skal nå det, vi vil, og holde trit med behovet frem til år 2025. Fru Bodil Thrane sagde også, at fru Bodil Thrane støtter SF's holdning om, at ældre skal have ret til at bo, som de ønsker. Men hvad med de unges ret til at bo, som de ønsker? Hvad med de unges ret til overhovedet at få en bolig? Kan vi ikke også blive enige om, at de har ret til det, og er det ikke på tide, at vi begynder at bygge noget mere, så de unge også får en mulighed for at få en bolig?

Hr. Kim Behnke var inde på vores tidligere landsmødeoverskrift »Mere samfund, mindre stat« – ikke omvendt. Man må jo sige, at i det omfang staten kan bruges til at forbedre samfundet for den enkelte, synes jeg da, at vi skal bruge de muligheder, vi har. At en statsstyret boligmasse skulle føre til, at vi får en nedslidt boligmasse, og at den danske boligmasse skulle være i en usædvanlig dårlig tilstand, kan jeg slet ikke forstå. Jeg synes, hr. Kim Behnke skulle prøve at sammenligne den danske boligmasse med boligmassen i en storby som f.eks. Dublin, hvor der er helt frie valgmuligheder og helt frit slag. Og så er der igen alt det her med